

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 7/10/2013 Μια καλύτερη ζωή *Σεντρίκ Καν*
- 14/10/2013 Τα μυθικά πλάσματα του νότου *Μπεν Ζέιτλιν*
- 21/10/2013 *Blancanieves* *Πάμπλο Μπέργκερ*
- 28/10/2013 Η διπλή ζωή της Βερόνικα *Κριστόφ Κισλόφσκι*
- 4/11/2013 Τα παιδιά του πολέμου *Κέιτ Σόρτλαντ*
- 11/11/2013 Μετά το Μάη *Ολιβιέ Ασαγιάς*
- 18/11/2013 Η επίθεση *Ζιάντ Ντουεϊρί*
- 25/11/2013 Άννα Καρένινα *Τζο Ράιτ*
- 2/12/2013 Ένα καλοκαίρι *Τζεφ Νίκολς*
- 9/12/2013 Πίσω από τους λόφους *Κριστιάν Μουντζίου*
- 16/12/2013 Μετά τη Λουτσία *Μισέλ Φράνκο*
- 6/1/2014 Διατριβή για ένα φόνο *Ερνάν Γκόλντφριντ*

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ - LORE

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κέιτ Σόρτλαντ

Ηθοποιοί: Σάσκια Ρόζενταλ, Νέλε Τρεμπς,
Πέτερ Μαλίνια

Χώρα: Γερμανία, Αυστραλία, Η.Β. (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 108'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Σίδνεϋ
- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Τορόντο
- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Ρίο ντε Τζανέιρο
- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Λονδίνου
- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Αμβούργου
- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ Στοκχόλμης

Διακρίσεις:

- 17 Βραβεία και 23 Υποψηφιότητες
- Επίσημη υποψηφιότητα της Αυστραλίας στα Όσκαρ Ξενόγλωσσας ταινίας
- Καλύτερη ταινία στο Φεστιβάλ Αμβούργου
- Hamptons International Film Festival 2012
- * Cinematography Award, Best Cinematography Adam Arkapaw
- * Golden Starfish Award, Jeremy Nussbaum
- * Prize for Provocative Fiction Cate Shortland
- * Narrative Feature Cate Shortland
- Βραβείο κοινού στο Φεστιβάλ Λοκάρνο
- Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενης σκηνοθέτιδος στο Valladolid International Film Festival

Στις τελευταίες ημέρες του πολέμου και σε μια χαώδη γερμανική ύπαιθρο στην οποία προελαύνουν οι σύμμαχοι, η έφηβη Λορ ξεκινά με τα τέσσερα μικρότερα αδέρφια της ένα ταξίδι προς τον Βορρά και το σπίτι της γιαγιάς της.

Αισθητικά πανέμορφη και συναισθηματικά σκληρή διαδρομή ενηλικίωσης προς την προσωπική και συγχρόνως ιστορική αλήθεια, βραβευμένη σε πολλά Διεθνή Φεστιβάλ. Η Αυστραλή Κέιτ Σόρτλαντ αντιπαραθέτει με σκηνοθετική χάρη την ήρεμη ομορφιά του ανθισμένου τοπίου με τη βία και τη φρίκη που βασιλεύουν ολόγυρα, ενώ η νεαρή Σάσκια Ρόζενταλ είναι μια ερμηνευτική αποκάλυψη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Όμορφα παιδιά μόνα στο δάσος στο δρόμο για το σπίτι της γιαγιάς τους, με κινδύνους να παραμυθούν. Η ιστορία ακούγεται σαν παραμύθι, μόνο που το φίλμ της Κέιτ Σόρτλαντ είναι μια σκοτεινή ιστορία που θα μπορούσε να είναι εξ ολοκλήρου αληθινή. Τοποθετημένο στη Γερμανία του 1945, ακολουθεί τη νεαρή Λόρε και τα αδελφία της, παιδιά ενός αξιωματικού των ναζί που μετά την πτώση του Χίτλερ στέλνονται από τους γονείς τους, οι οποίοι ετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν τη μοίρα τους, στη γιαγιά τους. Για να φτάσουν ως εκεί θα πρέπει να διασχίσουν τον Μέλανα Δρυμό και να έρθουν για πρώτη φορά σε επαφή με τη φρίκη ενός πολέμου από τον οποίο έμειναν προστατευμένα, αντιμέτωπα με την κατάρρευση των πιστεύων και των βεβαιωτήτων τους. Στο δρόμο θα συναντήσουν ένα νεαρό αγόρι που τα χαρτιά του το θέλουν επιζώντα ενός στρατοπέδου συγκέντρωσης και το ταξίδι τους, ειδικά για τη 14χρονη Λόρε, θα μεταμορφωθεί σε μια διαδρομή επώδυνης αυτογνωσίας και ενηλικίωσης. Η Σόρτλαντ κινηματογραφεί αφαιρετικά, με υπέροχες δόσεις ποιήσης αλλά και με όλη την ένταση αυτής της πορείας, μιλώντας για την Ιστορία και τον πόλεμο, για την ενοχή και το καθήκον, για το πώς μαθαίνουμε να βλέπουμε τον κόσμο, με τρόπο συνταρακτικό και υπέροχο, σε μια ταινία που σε στοιχειώνει με την ομορφιά και τη δύναμή της.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά τη φυλάκιση του πατέρα (αξιωματικού των Ες Ες) και της μητέρας της, η Λόρε και τα αδελφία της διασχίζουν τη Γερμανία, που το 1945 είναι ήδη ρημαγμένη απ' τον πόλεμο. Κάπου στο γενικευμένο χάος συναντά τον μυστηριώδη Εβραίο πρόσφυγα Τόμας, που θρυμματίζει την εύθραυστη πραγματικότητα της με μίσος και επιθυμία. Αν θέλει να επιβιώσει, θα πρέπει να εμπιστευτεί κάποιον που μέχρι πρότινος είχε μάθει να μισεί, αλλά και να αντιμετωπίσει το σκοτάδι μέσα της. Φανταστείτε τα παιδιά της οικογένειας Φον Τραπ από τη Μελωδία της Ευτυχίας να έχουν ξυπνήσει βίαια στον χειρότερο τους εφιάλτη: οι γονείς (πατέρας αξιωματικός των Ες Ες, μητέρα πιστή και ταμένη στην ιδέα του ναζισμού) έχουν συλληφθεί και παραδοθεί, ως άμεσο επακόλουθο του θανάτου του Χίτλερ και του τέλους της κυριαρχίας του, αφού έχουν κάψει όλα τα οικογενειακά έγγραφα και εγκαταλείψει το άνετο σπίτι τους, και αυτά, όμορφα, ξανά και γαλανομάτικα, βρίσκονται παρατημένα στη μέση μιας Γερμανίας κατατμημένης και λεηλατημένης από τον φασισμό, την ντροπή και την επερχόμενη διαίρεση. Από τη μία μέρα στην άλλη η μεγαλύτερη κόρη, η Λόρε, με το ιδανικό προφίλ για το μέλλον της αρίας φυλής (με τέλειο πρόσωπο και σώμα και ονοματεπώνυμο Χανελόρε Ντρέσλερ θυμίζει φιγούρα από τη νεολαία της Ρίφενσταλ) πρέπει να φροντίσει ένα τσούρμο αδελφάκια, ανάμεσά τους κι ένα μωρό που της άφησε η μάνα της, μαζί με φρούδες υποσχέσεις πως όλα θα πάνε καλά. Εβραϊκής καταγωγής, η Αυστραλή σκηνοθέτις Κέιτ Σόρτλαντ εμβάθυνε στην άλλη πλευρά του δράματος, αναγνωρίζοντας πως η τραγωδία δεν αποτελεί προνόμιο των ανεγνωρισμένα κατατρεγμένων. Αθώα και αδικημένα, τα παιδιά της αξουσίας κρύβουν τον φασισμό στην αγωγή τους, αλλά δεν παύουν να είναι θύματα μιας κατάστασης που δεν διαμόρφωσαν τα ίδια. Η Σόρτλαντ κάνει ένα σύντομο σινάλο στην ανέμελη ζωή τους, όταν έπαιζαν

αμέριμνα κι ευτυχισμένα στο πανέμορφο δάσος, πριν ξεκινήσουν την περιήγησή τους σε ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον.

Η φύση που είχαν κοντά στο σπίτι τους μεταμορφώθηκε κυριολεκτικά και μεταφορικά σε Μέλανα Δρυμό, μια σκοτεινή παγίδα με ρημάδια, πτώματα, βλοσυρούς, πεινασμένους, εχθρικούς, φοβισμένους γείτονες και καχύποπτους στρατιώτες που χώρισαν την ευρύτερη περιοχή σε ζώνες. Καταλυτική είναι η συνάντησή τους με έναν νεαρό Εβραίο, τον Τόμας. Η συμπτώρευσή τους είναι ολότελα αληθοφανής: αυτός χρησιμοποιεί το μωρό για να βρει ευκολότερα τροφή και τα αδελφία, χωρίς να το έχουν επιδιώξει τη σκαπουλάρουν γιατί ο Τόμας επιδεικνύει τα χαρτιά του και δηλώνει αδελφός τους, σε μια εκ πρώτης όψεως ακατανόητη μεγαλοψυχία. Αρχικά ποθεί τη Λόρε, αλλά έχει μάθει να απωθεί τις επιθυμίες και την αίσθηση της ατομικότητας, έχοντας εκπαιδευτεί και συνηθίσει στους μηχανισμούς επιβίωσης.

Αντιστρόφως ανάλογα, η Λόρε έχει υποστεί τη φυσιολογική πλύση εγκεφάλου και παράλληλα, αυτή και τα αδελφία της, στον βαθμό που αναλογεί στην ηλικία και στον χαρακτήρα τους, εκλογικεύουν την απώλεια των γονιών και τον φασισμό. Η Σόρτλαντ μεταφράζει έξοχα το κοντράστ ανάμεσα στον μηχανικό τρόπο εγκράτειας και πρακτικότητας του Τόμας και στη βαθιά λυπημένη, συγχυσμένη Λόρε, που αναλαμβάνει ρόλους πέρα από τη διάθεση και τη δύναμή της, ενώ η γυναίκα που αναδύεται από μέσα της ματαιώνεται συνεχώς από τις συνθήκες και τα παιχνίδια του μυαλού.

Αναμφίβολα, η εικονογραφία του δάσους, με την παραδείσια και την απειλητική πλευρά να αντιμάχονται σε μια σειρά από κρίσιμα περιστατικά, και η παρουσία της γιαγιάς, δηλαδή του τελικού προορισμού της σωτηρίας των παιδιών, δείχνουν ότι ο χειρισμός της Σόρτλαντ είναι επινοητικός και διαφωτιστικός μιας συναρπαστικής και ελάχιστα τετριμμένης εμπειρίας του πολέμου.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΙΤ ΣΟΡΤΛΑΝΤ

Γεννήθηκε το 1968 στην Αυστραλία (Temora, New South Wales).

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Τα παιδιά του πολέμου (2012), The silence (TV 2006), Somersault (2004).

